

மமே பட்டவராக இருப்பாரென அறிகிறோம் .

இங்கே நமக்குத் தெரியவண்பிய மிகப்பெரிய உண்மையை, உள்துறை எழுத்தாளரும் உண்மையான எழுத்தாளரும் சமமானவர்கள் அல்ல என்பது மூலவது. படபைப் பை நடத்திச் செல்கிற உள்துறை எழுத்தாளரின் சிந்தனை, நம்பிக்கை, உணர்வு நிலை ஆகியவற்றிலெல்லாங்கூட நேரெதிரான நிலைப்பாட்டிற்குச் சொந்தக்காரராக உண்மையான எழுத்தாளர் இருப்பார் என்பது இரண்டாவது. இவை நிகழ்வதற்கு ஆசிரியரின் கட்டுரை சொல்லும் காரணம், உண்மையான எழுத்தாளரின் சூய அடையாளம் புறவாழ்வில் அவர் எதிர்கொள்ளுகிற வாழ்க்கைச் சமூகங்களுக்கு ஏற்ப மாறிக் கொண்டே இருக்கக்கூடியது. அதே நேரத்தில் உள்துறை எழுத்தாளரின் அடையாளம், எழுதப்படும் படபைப்போடு இணைந்து இரண்டறக் கலந்து நிலைப்பெற்று இருக்கக்கூடியது (ந.இ.கோ. பக்கம் 216). எதிர்ணியில் இருக்கிற உள்துறை வாசகர் இந்த உண்மையை அறிந்தே இருக்கிறார், ஆனால் பிரச்சினை விளிம்பில் இருக்கிற உண்மையான வாசகர் பல நேரங்களில் உள்துறை எழுத்தாளரை உண்மையான எழுத்தாளரிடம் தடிகளபைப்தகைக் காண்கிறோம். சாட்மன் கூற்று "உள்துறை எழுத்தாளர், உண்மையான எழுத்தாளரிடம் மட்டுமின்றி எழுத்தூர்ப்பாளரிடமும் வறேபட்டவர் எனக் கூறுகிறது. தவிர ஒரு படபைப் பை முன்னெடுத்து செல்கிற உள்துறை எழுத்தாளர் படபைப் பை மூழுவதும் மெளனம் சாதிப்பதால் அவரை எழுத்தூர்ப்பவராகக் கருதக்கூடாதென்றும் அறிவுறுத்தப்படுகிறது. "எழுத்தூர்ப்பாளர் என்பவர் பனுவலின் நேரடியான கரலாகவும் அல்லது பசேபவராகவும் அமைய உள்துறை எழுத்தாளர் கரல் அற்றவராகவும் மெளனநிலையில் உறந்து இருப்பவராகவும் கருதப்படுகிறார்"(ந.இ.கோ. பக்கம் 216)

அடுத்து நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டியவர் உள்துறை வாசகர். உள்துறை எழுத்தாளருக்கு எதிர்வரிசையில் இடம்பெறும் உள்துறை வாசகரின் இலக்கணங்கள் உள்துறை எழுத்தாளருக்குப் பொருந்தக்கூடியவை: 1.உள்துறை எழுத்தாளரைப் போலவே பனுவல் உருவாக்கும் நபர் 2. உண்மையான எழுத்தாளரிடமிருந்து வறேபட்டும் உள்துறை எழுத்தாளரைப் போலவே உண்மையான வாசகரிடமிருந்தும் எழுத்தூர்ப்பைக் கேட்பவரிடமிருந்தும் வறேபட்டவார். ஓவ்வொரு பனுவலுக்கும் உள்துறை எழுத்தாளரைப் போலவே உள்துறை வாசகரும் இருக்கிறாரென்றும், மாறாக ஓவ்வொரு பனுவலும் 'எழுத்தூர்ப்பாளரையும் -கேட்பவரையும்' கொண்டிருக்கவேண்டாமென்கிற நிரப்பந்தமில்லையென்றும், நாவலின் தவேபெற்றுத் து அதனை பாவிக் கலாமென்றும் அறிகிறோம். ஒரு பனுவலில் எழுத்தூர்ப்பாளர் இருக்கிறபோது உள்துறை எழுத்தாளர் -எழுத்தூர்ப்பாளர் - கேட்பவர் -உள்துறைவாசகர் என்ற சங்கிலித் தொடரில் செய்தி பரிமாறப்படுகிறது என அறிகிறோம். எழுத்தூர்ப்பாளர் - கேட்பவர் இல்லாதபோது, செய்தி நேரடியாக உள்துறை எழுத்தாளரிடமிருந்து - உள்துறை வாசகருக்குப் போய்ச் சேருகிறது.

சாட்மன் கூற்றின் அடிப்படையில் சில சந்தகேங்களகைக் கட்டுரை ஆசிரியர் எழுதப்புகிறார் :

முதலாவதாக ஒரு பனுவலில் உள்ளபிறை எழுத்தாளருடைய இடம் எது? பனுவலைப் பகுத்தாராயவும், வாசகர்களின் நடத்தையினைப் பகுத்தாராயவும் பரிதும் உதவாமென நம்பப்படும் உள்ளுறை எழுத்தாளர் கோட்பாடு தகவல் பரிமாற்றத்தில் உதவாவதில்லை (உள்ளுறை எழுத்தாளரின் மனம், நரேடியாகத் தகவல் அறிவிப்பில் பங்கினை...) என்பதால் உருவாகும் குழப்பம்; அடுத்ததாக எழுத்துரைப்பாளர் குறித்தும் கடைபவர் குறித்தும் கொடுக்கிற விளக்கங்களால் எழும் சிக்கல்.

இந்நிலையில் மறைகண்ட சிக்கலிலிருந்து விடுபட இரண்டு வழிமுறைகளைப் பரோசிரியர் திரிவிக்கிறார்:

1. உள்ளுறை எழுத்தாளர், உள்ளுறை வாசகர் ஆகிய இருவரையும் தகவல் பரிமாற்றம் நிகழ்கிற எழுத்துரைப்புச் சமூகிலிருந்து அப்புறப்படுத்துவது.
2. எழுத்துரைப்பவர் கடைபவர் ஆகிய இருவரையும் எழுத்துரைப்புச் சமூகில் கட்டாயமாக இடம்பெறச்செய்வது

தவிர ஒரு கதையில் எப்போதும் கதைசொல்லி இருந்துகொண்டதோன் இருக்கிறார் என்பதால் எழுத்துரைப்பின் நிகழ்வுக்கு சாடமன் கற்றுத்தலைப்போல ஆறுபரே தவேயில்லை: உண்மையான எழுத்தாளர், உண்மையான வாசகர்; எழுத்துரைப்பாளர், கடைபவர் என்ற நால்வர் கட்டணியே போதுமானது.

ஆகமீண்டும் எழுத்தாளர் - வாசகர் என்ற எளிமையான சொல்லாடல்களை மறந்து கதைசொல்லலே ஓர் எழுத்துரைப்பு நிகழ்வாகப் கொள்ளப்படுவதால் மீண்டும் நாம் இப்பிரச்சினையை எழுத்துரைப்பவர் -கடைபவர் பிரச்சினையாகக் கருதலாம். எழுத்துரைப்பு என்ற பொறுப்பில் அமருகிறபோது, வற்றிகரமாக நிறைவேற்ற போர்த்திறம் சார்ந்த திட்டங்களையும் உபாயங்களையும் ஓர் எழுத்துரைப்பாளன் விரும்பியோ விரும்பாமலோ மறைகொள்கிறான்.

இப்பகுதியில் அடுத்ததாகப் பேசப்படுவது எழுத்துரைப்பிற்கும் கதைக்கும் உள்ள உறவுகள்:

எடுத்துரைப்பது என்பது நிகழ்வுகளால் பின்னப்பட்டவதால் காலத்தின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானது. இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்ற மூன்றும் அதனதன் தன்மையில் சம்பவத்தைக் கேட்பவருக்கு நம்பிக்கைதரும் விதத்தில் சொல்ல உதவுகின்றன. பிறவற்றைக் காட்டிலும் இறந்தகாலம் கதைசொல்லல் தனித்தன்மையை பெற்றதாகிறது. நடக்கிற, நடக்கவிரும்புகிற சம்பவத்தை ஆர்ப்பாட்டமாகச் சொல்லவருகிற செய்திகளில் பொதுவாகவே நாம் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. இறந்தகால சம்பவங்கள் எண்பிக்க முடிந்தவையென்ற நம்பிக்கையைத் தரக்கூடியவை அல்லது அவ்வாறான தோற்றம் கொண்டவை என்பதாலேயே செய்தித்தாள்களில் ஆரம்பித்து, புனக்கதைவரை அதிகம் இறந்தகாலத்தைப் பச்சுபவையாக உள்ளன, இவ்வித எளிதான உளவியல் காரணத்தோடும், ஒரு சம்பவத்தை அது நடந்துமுடிந்தபின்னர் சொல்லமுடியும் என்ற பொதுவானப் புரிதலும் இறந்தகாலத்தைப் பயன்படுத்த காரணமாகிறது. அடுத்ததாக அதிகமில்லையென்றாலும் 'நிகழ் இரூபத்தாக' சொல்ல உதவுகிற எடுத்துரைப்பும் இரூக்கவே செய்கின்றன அவற்றைக் குறித்தும் கட்டுரை ஆசிரியர் சூரூக்கமாக பச்சுகிறார். நிகழ் இரூபத்தை எடுத்துரைப்பது எதிர்காலத்திலும் சொல்லலாம், நிகழ்காலத்திலும் கூறலாம் என்கிறார். காலம் சார்ந்த எடுத்துரைப்பில் மீன்றாவதாக வருவது செயலும் எடுத்துரைப்பும் ஒரே தரணத்தில் நிகழ்வதுபோல தோற்றம் கொண்டிருப்பது. நாட்குறிப்பில் இடம்பெறும் புதிவுகள், செய்தித்தாள்களின் சம்பவத்தை நிரைபிண்ணணைபோல சொல்லும் விதம் ஆகியவற்றை இவற்றிற்கு உதாரணங்களாகக் காட்டுகிறார்கள். இப்பகுதியில் கால அளவை நிரணயித்து கதைசொல்லலில் ஏற்படும் சிக்கல்கள், நவீன கதையாடல்கள் பலவற்றுள் அவை தவிரக்கப்படும் விதம் போன்றவற்றையும் ஆசிரியர் அலசுகிறார்.

0.000000 00000000 000000 000000000000000000 000000000000 :

இத்தலைப்பின் கீழ் எடுத்துரைப்பிலுள்ள பதினிலகைகள் குறித்து விளக்கங்கள் கிடக்கின்றன.

1. செயல்படும் நிலை:

இது பொதுவாக மூதல் எடுத்துரைப்பை நீட்டிக்க அல்லது தொடர்ந்து நிலை நிறுத்திக்கொள்ள கையாளும் முறை. இங்கே எதை எடுத்துரைக்கவிரும்புகிறோம் என்பது முக்கியமீந்து எடுத்துரைப்பது தொடர்ந்து நடப்பெறவேண்டியே எடுத்துரைப்பது ஆகும். உதாரணத்திற்கு 'ஆயிரத்தோர் இரவர்கள்' கதையில் வரும் கதைசொல்லலை ஆசிரியர் நினைவுகூர்கிறார். இங்கே கதைசொல்லியான "ஷெஹ்ரொசதா" வுக்கு தனது உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள எடுத்துரைப்பும் ஓர் தந்திரமாக பயன்படுகிறது

2. விளங்குவகைக்கும் நிலை

எந்தநேதசு சம்பவங்கள் தற்போதைய சமூகக்கு காரணங்கள் என்ற களேவிக் கு விளக்கமளிப்பதுபோல கதை சொல்வது அல்லது எடுத்துரைக்கும் முறை. இங்கும் கதைதான் முக்கியம், எடுத்துரைப்பது அல்ல என்கிறார் கட்டுரை ஆசிரியர்.

3. அடிக் கருத்து நிலை அல்லது கருத்தியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நிலை

இவ்வகையான எடுத்துரைப்பில் ஒப்புமையுடைய பகுதிகள் மற்றும் வறியுபகுத்திக் காட்டல் மலமாக சொல்லவந்ததை அழுத்தம் திருத்தமாக உரைப்பது ஆகும்.

எடுத்துரைப்பாளர்கள் குறித்த ஒரு வகையையாகும்

கதையில் எடுத்துரைப்பவரின் பங்களிப்பு, அவர் மீ தான் நம்பகத்தன்மை இவற்றின் மீ தான் அடிப்படையில் எடுத்துரைக்கும் தளம் பற்றி பச்சும் பரோசிரியர் எடுத்துரைக்கப்படும் கதையைவிட உயர்ந்தவராக அல்லது மலே இரூப்பவராக ஒரு எடுத்துரைப்பாளர் தன்னகை கருதிக் கொள்ளும்போது, அவரின் எடுத்துரைக்கும் தளம் பற்றி நிலையுடைய பட்டதாக அமையும் என்றும்; அவ்வாறின் றி எடுத்துரைப்போடு தன்னையும் ஈடுபடுத்திக் கொள்பவராக எடுத்துரைப்பாளர் செயல்படும்போது அது இரண்டாவது தளத்தில் இயங்குவதாகக் கருதப்படும் என்றும்; இத்தளங்கள் பின்னர் மீண்டும், நான்கின்ற எடுத்துரைப்பவரின் பங்களிப்பைப் பொறுத்து மாறும் என்றும் தரிவிக்கிறார்.

கதையில் பங்குபற்றும் பரப்பளவு :

மறே கண்ட வகையில் பல தளங்களில் இயங்குகிற எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பு படைப்பாளிகளின் உணர்ந்தறியும் ஆற்றலைபொறுத்ததன்மையும் பின்னர் அதன் அடிப்படையில் தன்னமைமூலவதும் ஒளித்தோ அல்லது வளையுபடையாகவோ எடுத்துரைப்போசாரந்த உபாயங்களையெடுக்கிறார் என்றும் அறகிறோம், அந்தவகையில் சமூக எட்டுவிதமான ஆயுதங்கள் அவரது உதவிக் கு காத் திருக்கின்றன.

1. 0000000000 00000000 0000000000 இதில் எடுத்துரைப்பாளர் ஒப்பீட்டு அளவில் மிகக் குறைந்த அளவீடு வெளிப்படுவாரென்றும், நாடகம் அல்லது திரைப்படத்தினும் பார்க்க இங்கே மொழிகொண்டு பின்புலத்தை விவரிக்கவேண்டிய நெருக்கடி உள்ளதைச் சூட்டிக் காட்டும் பரோசிரியர் அதனாலேயே கதையாடல் மொழி எடுத்துரைப்பாளரின் மொழியாக அமைந்து, நாமும் சொல்லப்படும் பின்புலத்தவைத்து எடுத்துரைப்பாளரின் உணர்ந்தறியும் ஆற்றலை அளவிட முடிகிறதென்கிறார்.

2. 0000000000000000 00000000000000000000 கதையில் வரும் கதை மாந்தர்களான எடுத்துரைப்பவர் நேரடியாகவும் அல்லது மறைமுகமாகவும்; தானாக முன் வந்தோ அல்லது பிறபாத்திரங்களின் ஊடாகவோ கதைமாந்தரின் பண்பினை வாசகர்களுக்குக் கூறலாம். இவற்றைக் கொண்டும் எடுத்துரைப்பவரின் உணர்ந்தறியும் ஆற்றலைக் கணிக்க முடியும்.

3. 000000 00000000 000000000000 எடுத்துரைப்பாளர் தான் எடுத்துரைக்கும் கதையின் காலத்தை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ள ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டவகளைச் சூரூக்கமாக கதையின் நடுவீடு சொல்வது எடுத்துரைப்பின் ஒருவகை கண்ணென்றும் அவ்வாறான சமீபத்தில் அவர் எடுக்கும் பல வேறுவகையான முடிவுகள் கதைசொல்லலுக்கு உதவுவதோடு, எடுத்துரைப்பாளரின் உணர்ந்தறியும் ஆற்றலை விளங்கிக்கொள்ளவும் உதவுகிறது.

4. 000000000000 000000000000000000000000 இங்கே இரண்டுவகையான உணர்ந்தறியும் ஆற்றலை எடுத்துரைப்பாளரிடம் காண்கிறோம்; முதலாவதாக கதை மாந்தரான அடையாளப்படுத்தாத தலை என்ற விவரிப்பின் மீலம் அக்கதைமாந்தரைப் பற்றி ஏற்கனவே கதைசொல்லி அறிந்திருக்கிறார் என்ற உண்மையொன்று. அடுத்து கதைபற்றிய துல்லியமான பிம்பம், அக்கதைமாந்தரைப் பொதுமடைபடுத்துவதோடு, அவரின் பண்புநலன் எடுத்துரைப்பாளரின் மீலம் அதிகாரமையப்படுத்தப்படுகிறது. ஆக இதனாலும் எடுத்துரைப்பவரின் ஆற்றல் நமக்குத் தெரியவருகிறது.

5. 000000000000 000000 00000000000000 00000000 0000 000000000000000000000000 00000000 00000000 00000000: கதைமாந்தரின் செயல்பாட்டை அல்லது ஞானத்தை எடுத்துரைப்பவர் தீர்மானித்திருப்பதை அக்கதைமாந்தரின் செயல்களும், பச்சேசும் நமக்குக் காட்டிக் கொடுத்துவிடும். அதன் அடிப்படையிலும் எடுத்துரைப்பவரின் உணர்வும் ஆற்றலை விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

